

[Undervisningsministeren.]

alene er afhængig af præst og degn, men af hele forældrekredsens ånd.

Oppositionen mod den nu gennemførte bestemmelse kommer vel i første linie fra Bartholdy, Indre Missions leder, og det er da rimeligt, at jeg fremhæver som min opfattelse — den kan være rigtig, den kan være forkert — at Indre Mission ikke synes at have draget den klare konsekvens af den lutheriske tanke om det almindelige præstedømme. Denne tanke var en inspirerende kraft i reformationen, og det er overhovedet ikke til at måle, hvad den har betydet for opbygningen af vore vestlige demokratier. En bog som Luthers „Om et kristenmenneskes frihed“ har haft overordentlig indflydelse på tænkning og historie i de sidste fire århundreder. Indre Mission i Danmark har i handling gjort alvor af tanken om det almindelige præstedømme i vid udstrækning, men når det drejer sig om forholdet til skolen, synes denne tanke næsten ikke at eksistere, og det er, synes jeg, urimeligt ud fra Indre Missions egne forudsætninger. Det er jo ikke blot et spørgsmål om, at man har læst i den sorte skole; ethvert modent forældrepar har i virkeligheden den tilstrækkelige forudsætning for at kunne tale med om skolens anliggender.

Jeg nærer al mulig ærbødighed for det ærede medlems anskuelser og følelser, men det forekommer mig ikke muligt af afgive et løfte som af det ærede medlem ønsket.

Hermed sluttede spørgsmålet, og spørgetiden var dermed til ende.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændring i lov nr. 129 af 15. marts 1939 om beværtning og gæstgiveri samt om handel med stærke drikke.

(Lovforslaget findes i tillæg A. sp. 5155; fremsættelsen findes i tidenden sp. 757).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Ingeborg Hansen: Jeg vil gerne takke den højtærede minister for det lovforslag, der her er fremsat. Bestemmelsen i beværterlovens § 30, stk. 4, er efter al sandsynlighed i sin tid indsat for at beskytte de helt unge kvinder mod de farer, som arbejdet i en hvilken som helst beværtning kan rumme for dem, og denne beskyttelsesforanstaltning har forhåbentlig og ganske sikkert gjort sin virkning. Men det viser sig nu, at

den er en hindring for de unge kvinders uddannelse i et erhverv, som det efter en udbredt opfattelse måtte være nærliggende netop for kvinder at uddanne sig i, nemlig tjenerfaget. Det er ikke mange år siden, den første kvindelige tjener blev uddannet, og det kunne kun ske, fordi hun var fyldt 18 år ved kontraktens indgåelse; men dette var et særligt tilfælde, og det er meget uheldigt for uddannelsen, hvis den betingelse skal fastholdes, at lærlingen skal være fyldt 18 år. Der er ikke mange, der begynder en lærlingeuddannelse så sent, og der er ikke mange, der i alderen 18—21 år vil arbejde for så lav en løn, som lærlingeuddannelsen ifølge sagens natur må give. Det er naturligvis ikke alle restauranter, der er velegnede som læresteder for ganske unge piger — der er måske også en del af dem, der ikke er velegnede som læresteder for ganske unge drenge. Men det lovforslag, der foreligger her, tilsigter at give de unge kvinder den sikkerhed, at politiet skal afgøre, om et lærested er af en sådan beskaffenhed, at man kan betro det at oplære unge kvinder i tjenerfaget. Denne sikkerhed må være tilstrækkelig til at opfylde de krav om betryggelsesforanstaltninger for den kvindelige ungdom, som beværterlovens § 30, stk. 4, stiller.

Jeg er glad for, at lovforslaget åbner adgang til uddannelse i tjenererhvervet for de unge kvinder på lige fod med de unge mænd under betryggende forhold, og jeg tilsiger mit partis medvirken til en hurtig gennemførelse af lovforslaget.

H. C. Andersen: Min gruppe kan tiltræde denne lille ændring i loven om beværtning og gæstgiveri og om handel med stærke drikke.

Da den nævnte lov i 1939 var til behandling, havde man, som det fremgår af bemærkningerne til det foreliggende lovforslag, opmærksomheden stærkt henvendt på den fare, de unge piger kan være udsat for, når de færdes i restauranter, hvor man udskænker spiritus. Man har følt sig som moralens vogter, og det må lovgivningsmagten naturligvis prises for. Men man har åbenbart overset, at man indskrænkede lærestedernes antal for de unge piger, der vil uddanne sig i faget og derved skabe sig en levevej; man har næsten umuliggjort det for de unge piger at tiltræde læren, før 18 års fødselsdagen er fejret. Det er derfor naturligt, at det er kvindeorganisationerne, der nu anmoder om en ændring i den gældende lov. Man kan måske nok sige, at man giver lidt efter på moralens område til fordel for det praktiske livs krav. At det bliver politiet, som